धिग्वैदग्ध्यविमुग्धताव्यतिकरस्पृष्टं विधानं विधेः ॥ २७५ ॥
मूढाचरणहीना सा श्रुतिवाच्यतया तया ।
वैधेयविप्रप्रकृतिरिव प्रायाद्धिगर्ह्यतां ॥ २७६ ॥
उद्वेजितस्तया शश्वत् तथा स नरवाहनः ।
यथा विमाननोत्तप्तः स्वयं तत्याज जीवितं ॥ २७७ ॥
प्रकुप्यत्यप्रतीकार्ये स्वतेजस्तप्तचेतसां ।
शरणं मरणं त्यक्त्वा किमिवान्यद्यशोऽर्थिनां ॥ २७८ ॥
शशिहीनेव रजनी सत्यत्यक्तेव भारती ।
विरराज न राजश्रीर्नरवाहनवर्जिता ॥ २७९ ॥
सा क्रौर्याभ्यासविषमा हन्तुं विततविक्रमान् ।
संग्रामडामरसुतान् समीपस्थानचिन्तयत् ॥ २८० ॥
निजमुत्तरघोषं ते तद्भयेन विनिर्गताः ।
कय्यकद्वारपत्यादीन् कृतारब्धीन् व्यपादयन् ॥ २८१ ॥
उत्पिञ्जभीतया राज्ञ्या त्यक्त्वा परिभवत्रपां ।
ते यत्नात् समघट्यन्त मानः स्वार्थार्थिनां कुतः ॥ २८२ ॥
स्थानेश्वरादिभिर्मुख्यैर्डामरैरितरैः समं ।
ते भीताः पुरतस्तस्याः पुनरेत्य जजृम्भिरे ॥ २८३ ॥
अथ तद्भीतया राज्ञ्या रक्ते प्रमथमागते ।
आनीतः फल्गुणो भूयो वीरार्थिन्या निजान्तिकं ॥ २८४ ॥